

самота. Самотна може да бжде само нѣкаква малка частица отъ цѣлото, изостанала сама, безъ никаква връзка съ общото. При това положение само тази частица може да изпита ужаса отъ самотията, отъ своята слабостъ. Това всѣки може да опита. Когато краката на човѣка отслабватъ, не го държатъ, очитѣ му се примрежватъ, силитѣ му го напущатъ, и той нѣма нийде никого, тогава само разбира, какво значи самотия, какво значи отсъствие на връзка въ свѣта.

Въ прочетената глава отъ Посланието се говори за Христа, че е възкрѣсналъ. Казвамъ: докато вие не разбирате присѣтствието на Божията Любовь въ Христа, дотогава животътъ на Христа ще остане неизявенъ за васъ. Много отъ съвременнитѣ учени схващатъ Христа като личностъ, дошла на свѣта, като другитѣ хора, да извърши нѣкаква работа. По какво се отличава Христосъ отъ другитѣ хора? Христосъ се отличава по степенята на своята любовь, знание, свѣтлина и животъ. Дветѣ отъ тия качества сж достояние и на останалитѣ хора, а именно — животътъ и знанието. Обаче, що се отнася до другитѣ две — свѣтлината и любовта, засега тѣ сж присѣщи само на Христа. Животътъ е силата, която се проявява въ човѣшкия духъ. А що е духътъ? Ммозина разглеждатъ духа като нѣщо отдѣлно отъ човѣка. Подъ думата „духъ“ се разбира духовната сила, която се крие въ напълно развития човѣкъ, който разполага съ истинското знание въ себе си. Човѣкъ иска да бжде силенъ, да се прояви, но сила безъ знание не сжествува. Човѣкъ иска да бжде и красивъ, но и красота безъ знание не сжествува. Само душитѣ сж красиви; само свѣтлината е красива; само животътъ е красивъ, и най-после, само знанието е красиво. Дето има знание, тамъ има и красота. Когато нѣкой иска да се покаже, че знае, той губи своята красота. Оставете знанието само да говори за себе си. Ако сте великъ художникъ, нѣма защо да говорите за себе си: вземете четка и бои и започнете да рисувате. Отъ вашата работа хората ще ви оценятъ. Ако сте знаменитъ писателъ, или поетъ, не говорете за себе си: вземете перото и почнете да пишете. Вашата работа ще говори за васъ. Ако сте прочутъ по силата си, не говорете за нея: започнете нѣкаква работа, и тя сама ще ви препорѣча предъ хората. Когато казваме, че човѣкъ трѣбва да работи, разбираме, че той трѣбва да прояви своята сила. Вложите ли въ себе си мисълта, че сте слаби, че не можете да свършите известна работа, вие започвате вече съ безсилието. Безсилието, обаче, за човѣка, който се стреми